

Урядовий офіс координації європейської та євроатлантичної інтеграції Секретаріату Кабінету
Міністрів України

Переклад затверджений

Виконуючий обов'язки генерального директора
Урядового офісу координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

Д. В. Чорний
(ініціали та прізвище)

10 лютого 2023 р.

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

► В

РЕГЛАМЕНТ РАДИ (ЄС) № 904/2010

від 07 жовтня 2010 року

про адміністративну співпрацю та боротьбу з шахрайством у сфері податку на додану
вартість

(нова редакція)

(ОБ L 268, 12.10.2010, с. 1)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► M1	РЕГЛАМЕНТОМ РАДИ (ЄС) № 517/2013 від 13 травня 2013 року	L 158	1	10.06.2013
► M2	РЕГЛАМЕНТОМ РАДИ (ЄС) 2017/2454 від 05 грудня 2017 року	L 348	1	29.12.2017
► M3	Зі змінами, внесеними: РЕГЛАМЕНТОМ РАДИ (ЄС) 2018/1541 від 02 жовтня 2018 року	L 259	1	16.10.2018
► M4	Зі змінами, внесеними: РЕГЛАМЕНТОМ РАДИ (ЄС) 2020/1108 від 20 липня 2020 року	L 244	1	29.07.2020
► M5	РЕГЛАМЕНТОМ РАДИ (ЄС) 2018/1541 від 02 жовтня 2018 року	L 259	1	16.10.2018
► M6	РЕГЛАМЕНТОМ РАДИ (ЄС) 2018/1909 від 04 грудня 2018 року	L 311	1	07.12.2018

Із виправленнями, внесеними:

- C1 Виправленням, ОБ L 125, 22.05.2018, с. 15 (2017/2454)
- C2 Виправленням, ОБ L 196, 24.07.2019, с. 17 (2017/2454)

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

► В **РЕГЛАМЕНТ РАДИ (ЄС) № 904/2010**
від 07 жовтня 2010 року
про адміністративну співпрацю та боротьбу з шахрайством у сфері податку на додану вартість
(нова редакція)
(ОБ L 268, 12.10.2010, с. 1)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► M1	РЕГЛАМЕНТОМ РАДИ (ЄС) № 517/2013 від 13 травня 2013 року	L 158	1	10.06.2013
► M2	РЕГЛАМЕНТОМ РАДИ (ЄС) 2017/2454 від 05 грудня 2017 року	L 348	1	29.12.2017
► M3	Зі змінами, внесеними: РЕГЛАМЕНТОМ РАДИ (ЄС) 2018/1541 від 02 жовтня 2018 року	L 259	1	16.10.2018
► M4	Зі змінами, внесеними: РЕГЛАМЕНТОМ РАДИ (ЄС) 2020/1108 від 20 липня 2020 року	L 244	1	29.07.2020
► M5	РЕГЛАМЕНТОМ РАДИ (ЄС) 2018/1541 від 02 жовтня 2018 року	L 259	1	16.10.2018
► M6	РЕГЛАМЕНТОМ РАДИ (ЄС) 2018/1909 від 04 грудня 2018 року	L 311	1	07.12.2018

Із виправленнями, внесеними:

- C1** Виправленням, ОБ L 125, 22.05.2018, с. 15 (2017/2454)
- C2** Виправленням, ОБ L 196, 24.07.2019, с. 17 (2017/2454)

▼ В

РЕГЛАМЕНТ РАДИ (ЄС) № 904/2010
від 07 жовтня 2010 року
про адміністративну співпрацю та боротьбу з шахрайством у сфері податку на додану вартість
(нова редакція)

ГЛАВА I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1

1. Цей Регламент встановлює умови, згідно з якими компетентні органи держав-членів, які відповідають за застосування законів про податок на додану вартість (ПДВ), повинні співпрацювати між собою та з Комісією, щоб забезпечити дотримання таких законів.

З цією метою він встановлює правила та процедури, щоб надати можливість компетентним органам держав-членів співпрацювати та обмінюватися між собою будь-якою інформацією, що може допомогти здійснювати правильне обчислення ПДВ, здійснювати моніторинг правильного застосування ПДВ, особливо до операцій у межах Співтовариства, і боротися із шахрайством у сфері ПДВ. Зокрема, він встановлює правила та процедури для держав-членів щодо збору та обміну такою інформацією за допомогою електронних засобів.

2. Цей Регламент встановлює умови, згідно з якими органи, зазначені в параграфі 1, повинні надавати допомогу в захисті надходжень від ПДВ в усіх державах-членах.

3. Цей Регламент не впливає на застосування в державах-членах правил про взаємну допомогу у кримінальних справах.

▼ M2

4. Цей Регламент також встановлює правила та процедури обміну за допомогою електронних засобів інформацією про ПДВ стосовно товарів і послуг, постачених або наданих згідно зі спеціальними схемами, передбаченими у главі 6 розділу XII Директиви 2006/112/ЄС, а також будь-якого подальшого обміну інформацією та, тією мірою, якою це стосується товарів і послуг, охоплених спеціальними схемами, переказу грошових коштів між компетентними органами держав-членів.

▼ B

Стаття 2

1. Для цілей цього Регламенту застосовують такі терміни та означення:

- (a) «центральний контактний орган» означає орган, який був призначений відповідно до статті 4(1) і який несе основну відповідальність за контакти з іншими державами-членами у сфері адміністративної співпраці;
- (b) «контактний відділ» означає будь-який орган, інший ніж центральний контактний орган, якого компетентний орган призначив контактним відділом відповідно до статті 4(2) для цілей прямого обміну інформацією відповідно до цього Регламенту;
- (c) «компетентна посадова особа» означає будь-яку посадову особу, яка може здійснювати прямий обмін інформацією відповідно до цього Регламенту, на здійснення якого вона була уповноважена згідно зі статтею 4(3);
- (d) «орган, що запитує» означає центральний контактний орган, контактний відділ або будь-яку компетентну посадову особу держави-члена, що подає запит про надання допомоги від імені компетентного органу;
- (e) «запитаний орган» означає центральний контактний орган, контактний відділ або будь-яку компетентну посадову особу держави-члена, що отримує запит про надання допомоги від імені компетентного органу;
- (f) «операції в межах Співтовариства» означає постачання товарів або надання послуг у межах Співтовариства;
- (g) «постачання товарів у межах Співтовариства» означає будь-яке постачання товарів, що повинне бути вказане у зведеному звіті, передбаченому у статті 262 Директиви 2006/112/ЄС;

- (h) «надання послуг у межах Співтовариства» означає будь-яке надання послуг, що повинне бути вказане у зведеному звіті, передбаченому у статті 262 Директиви 2006/112/ЄС;
- (i) «придбання товарів у межах Співтовариства» означає набуття права, відповідно до статті 20 Директиви 2006/112/ЄС, на розпорядження у якості власника рухомого матеріального майна;
- (j) «ідентифікаційний номер платника ПДВ» означає номер, передбачений у статтях 214, 215 та 216 Директиви 2006/112/ЄС;
- (k) «адміністративне розслідування» означає всі заходи контролю, перевірки та інші заходи, вжиті державами-членами в ході виконання їхніх обов'язків з метою забезпечення належного застосування законодавства про ПДВ;
- (l) «автоматичний обмін» означає систематичне повідомлення попередньо визначеної інформації іншій державі-члену без попереднього запиту;
- (m) «обмін на добровільній основі» означає несистематичне повідомлення, у будь-який момент і без попереднього запиту, інформації іншій державі-члену;
- (n) «особа» означає:
 - (i) фізичну особу;
 - (ii) юридичну особу;
 - (iii) у випадках, передбачених чинним законодавством, об'єднання осіб, яке визнане таким, що має здатність здійснювати юридичні дії, але яке не має правового статусу юридичної особи; або
 - (iv) будь-яке інше юридичне утворення будь-якого характеру та форми, незалежно від наявності правосуб'єктності, що здійснює операції, які оподатковуються ПДВ;
- (o) «автоматизований доступ» означає можливість невідкладного доступу до електронної системи для ознайомлення з певною інформацією, яка в ній міститься;
- (p) «за допомогою електронних засобів» означає використання електронного обладнання для опрацювання (у тому числі цифрового стиснення) і зберігання даних, а також використання дротів, радіопередачі, оптичних технологій або інших електромагнітних засобів;
- (q) «мережа CCN/CSI» означає спільну платформу на основі спільної комунікаційної мережі (далі — CCN) і спільного системного інтерфейсу (далі — CSI), розроблену Союзом для будь-яких передач інформації за допомогою електронних засобів між компетентними органами у митній і податковій сферах;
- (r) «одночасний контроль» означає координовані перевірки податкового стану оподатковуваної особи або пов'язаних оподатковуваних осіб, організовані двома або більше держав-членів, що беруть участь, які мають спільні або взаємодоповнюючі інтереси.

▼ M2

2. Означення, які містяться у статтях 358, 358а, 369а та 369і Директиви 2006/112/ЄС для цілей кожної спеціальної схеми, також застосовуються для цілей цього Регламенту.

▼ B

Стаття 3

Компетентні органи є органами, від імені яких, прямо або в порядку делегування, застосовується цей Регламент.

Кожна держава-член повинна повідомити Комісію, до 01 грудня 2010 року, про її компетентний орган для цілей цього Регламенту і в подальшому невідкладно інформувати Комісію про будь-яку його зміну.

▼ M1

Хорватія повинна повідомити Комісію до 01 липня 2013 року про свій компетентний орган для цілей цього Регламенту та про подальші зміни, як зазначено у другому параграфі.

▼ B

Комісія надає державам-членам перелік усіх компетентних органів і публікує відповідну інформацію в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 4

1. Кожна держава-член повинна призначити єдиний центральний контактний орган, якому делегується основна відповідальність за контакти з іншими державами-членами у сфері адміністративної співпраці. Вона повинна повідомити про нього Комісію та інші держави-члени. Центральний контактний орган також може бути призначений відповідальним за контакти з Комісією.
2. Компетентний орган кожної держави-члена може призначити контактні відділи. Центральний контактний орган відповідає за оновлення переліку таких відділів і надання його центральним контактним органам інших відповідних держав-членів.
3. Компетентний орган кожної держави-члена може додатково призначити, згідно зі встановленими ним умовами, компетентних посадових осіб, які можуть здійснювати прямий обмін інформацією відповідно до цього Регламенту. При цьому він може обмежити обсяг повноважень, наданих у порядку такого призначення. Центральний контактний орган відповідає за оновлення переліку таких посадових осіб і надання його центральним контактним органам інших відповідних держав-членів.
4. Посадові особи, які обмінюються інформацією відповідно до статей 28, 29 та 30, у будь-якому разі вважаються компетентними посадовими особами для таких цілей згідно з умовами, встановленими компетентними органами.

Стаття 5

Якщо контактний відділ або компетентна посадова особа надсилає або отримує запит чи відповідь на запит про надання допомоги, вони повинні повідомити про це центральний контактний орган їхньої держави-члена згідно з умовами, встановленими такою державою-членом.

Стаття 6

Якщо контактний відділ або компетентна посадова особа отримує запит про надання допомоги, який вимагає вчинення дії, що виходить за межі їхньої територіальної або операційної компетенції, вони повинні невідкладно направити такий запит центральному контактному органу їхньої держави-члена та повідомити про це орган, що запитує. У такому випадку строк, встановлений у статті 10, обчислюється з дати направлення запиту про надання допомоги центральному контактному органу.

ГЛАВА II

ОБМІН ІНФОРМАЦІЄЮ ЗА ЗАПИТОМ

СЕКЦІЯ 1

Запит про надання інформації та проведення адміністративних розслідувань

Стаття 7

1. За запитом органу, що запитує, запитаний орган повинен повідомити інформацію, зазначену у статті 1, у тому числі будь-яку інформацію, яка стосується конкретної справи або справ.

2. З метою надання інформації, зазначеної в параграфі 1, запитаний орган повинен організувати проведення будь-яких адміністративних розслідувань, необхідних для отримання такої інформації.

▼ M3 M5 —————

▼ M3 M5

4. Запит, зазначений у параграфі 1, може містити обґрунтований запит на проведення конкретного адміністративного розслідування. Запитаний орган повинен провести адміністративне розслідування після консультацій з органом, що запитує, за необхідності. Якщо, на думку запитаного органу, потреба у проведенні адміністративне розслідування відсутня, він повинен негайно повідомити органу, що запитує, причини такого рішення.

Незважаючи на перший підпараграф, у розслідуванні щодо сум, які задекларовані або повинні бути задекларовані оподатковуваною особою, що має осідок у державі-члені запитаного органу, у зв'язку з постачанням товарів або наданням послуг такою оподатковуваною особою, які оподатковуються в державі-члені органу, що запитує, може бути відмовлено виключно з будь-яких із таких підстав:

- (a) з підстав, передбачених у статті 54(1), оцінених запитаним органом відповідно до заяви про найкращі практики щодо взаємодії, вказаної у цьому параграфі та у статті 54(1), яка повинна бути ухвалена згідно з процедурою, передбаченою у статті 58(2);
- (b) з підстав, передбачених у статті 54(2), (3) та (4);
- (c) з підстав, що запитаний орган уже надав органу, що запитує, інформацію про ту саму оподатковувану особу в результаті адміністративного розслідування, проведеного менше двох років тому.

Якщо запитаний орган відмовляється проводити адміністративне розслідування, зазначене у другому підпараграфі, з підстав, визначених у пункті (a) або (b), він усе одно повинен надати органу, що запитує, інформацію про дати та вартість будь-яких відповідних постачень, здійснених оподатковуваною особою в державі-члені органу, що запитує, за попередні два роки.

▼ M3 M5

4а. Якщо компетентні органи принаймні двох держав-членів вважають, що адміністративне розслідування стосовно сум, зазначених у другому підпараграфі параграфа 4 цієї статті, є необхідним і подають спільний обґрунтований запит, що містить ознаки або докази наявності ризиків ухилення від сплати ПДВ або шахрайства, запитаний орган не повинен відмовлятися від проведення розслідування, окрім як з підстав, передбачених у пункті (b) статті 54(1), статті 54(2), (3) або (4). Якщо запитана держава-член уже володіє запитаною інформацією, вона повинна надати таку інформацію держава-членам, що запитують. Якщо держави-члени, що запитують, не задоволені отриманою інформацією, вони повинні повідомити запитаній державі-члену, щоб вона провела адміністративне розслідування.

Якщо цього вимагає запитана держава-член, посадові особи, уповноважені органами, що запитують, повинні взяти участь в адміністративному розслідуванні. Таке адміністративне розслідування повинне проводитися спільно під керівництвом і згідно із законодавством запитаної держави-члена. Посадові особи органів, що запитують, повинні мати доступ до тих самих приміщень і документів, що й посадові особи запитаного органу, а також, тією мірою, якою це дозволено згідно із законодавством запитаної держави-члена її посадовим особам, мати змогу опитувати оподатковуваних осіб. Інспекційні повноваження посадових осіб органів, що запитують, повинні здійснюватися виключно з метою проведення адміністративного розслідування.

Якщо запитана держава-член не вимагала участі посадових осіб із держав-членів, що запитують, посадові особи з будь-якої з держав-членів, що запитують, повинні мати можливість бути присутніми під час адміністративного розслідування, здійснюючи повноваження, передбачені у статті 28(2), якщо дотримані умови, передбачені національним правом запитаної держави-члена. У будь-якому разі посадові особи з таких держав-членів, що запитують, повинні мати можливість бути присутніми для консультацій.

Якщо посадові особи з держав-членів, що запитують, повинні брати участь або бути присутніми, адміністративне розслідування повинне проводитися, тільки коли буде забезпечена така участь або присутність для цілей адміністративного розслідування.

▼ В

5. Щоб отримати запитану інформацію або провести запитане адміністративне розслідування, запитаний орган або адміністративний орган, до якого він звернувся, повинен діяти так, ніби він діє від власного імені або за запитом іншого органу у своїй державі-члені.

Стаття 8

Запити про надання інформації та проведення адміністративних розслідувань відповідно до статті 7 повинні надсилатися з використанням стандартної форми, ухваленої згідно з процедурою, передбаченою у статті 58(2), крім випадків, зазначених у статті 50, або виняткових випадків, коли у запиті вказані причини, чому орган, що запитує, вважає стандартну форму неналежною.

Стаття 9

1. За запитом органу, що запитує, запитаний орган повинен повідомити йому будь-яку релевантну інформацію, яка перебуває в його розпорядженні або яку він отримав, а також результати адміністративних розслідувань у формі звітів, заяв і будь-яких інших документів або засвідчених копій чи витягів з них.
2. Оригінали документів надаються, тільки якщо це не суперечить чинним положенням держави-члена, у якій створений запитаний орган.

СЕКЦІЯ 2

Строк надання інформації

Стаття 10

Запитаний орган повинен надати інформацію, зазначену у статтях 7 і 9, якомога швидше, але не пізніше ніж протягом трьох місяців із дати отримання запиту.

Однак, якщо відповідна інформація вже перебуває в розпорядженні запитаного органу, строк скорочується до одного місяця.

Стаття 11

У певних спеціальних категоріях справ між запитаним органом і органом, що запитує, можуть бути погоджені інші строки, ніж ті, що передбачені у статті 10.

Стаття 12

Якщо запитаний орган не може надати відповідь на запит у відповідний строк, він повинен негайно повідомити орган, що запитує, у письмовій формі про причини неможливості надати відповідь і зазначити, коли, на його думку, він зможе надати відповідь.

ГЛАВА III

ОБМІН ІНФОРМАЦІЄЮ БЕЗ ПОПЕРЕДНЬОГО ЗАПИТУ

Стаття 13

1. Компетентний орган кожної держави-члена повинен, без попереднього запиту, надати інформацію, зазначену у статті 1, компетентному органу будь-якої іншої відповідної держави-члена в таких випадках:

- (a) якщо вважається, що оподаткування здійснюється в державі-члені призначення, та інформація, надана державою-членом походження, є необхідною для забезпечення дієвості системи контролю держави-члена призначення;
 - (b) якщо держава-член має підстави вважати, що було або могло бути вчинене порушення законодавства про ПДВ в іншій державі-члені;
 - (c) якщо існує ризик втрати податку в іншій державі-члені.
2. Обмін інформацією без попереднього запиту є автоматичним, згідно зі статтею 14, або на добровільній основі, згідно зі статтею 15.

▼ M3 M5

3. Інформація повинна надаватися з використанням стандартних форм, окрім як у випадках, зазначених у статті 50, або у спеціальних випадках, коли відповідні компетентні органи вважають більш належними інші захищені засоби та погоджуються їх використовувати.

Комісія ухвалює стандартні форми за допомогою імплементаційних актів. Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до експертної процедури, зазначеної у статті 58(2).

▼ B

Стаття 14

1. Зазначене нижче визначають згідно з процедурою, передбаченою у статті 58(2):

- (a) точні категорії інформації, яка підлягає автоматичному обміну;
- (b) періодичність автоматичного обміну для кожної категорії інформації; та
- (c) практичні умови автоматичного обміну інформацією.

Держава-член може утриматися від участі в автоматичному обміні інформацією за однією або більше категорій, якщо збір інформації для такого обміну вимагатиме встановлення нових обов'язків для осіб, які оподатковуються ПДВ, або створить непропорційне адміністративне навантаження на державу-члена.

Результати автоматичного обміну інформацією за кожною категорією повинні переглядатися раз на рік Комітетом, зазначеним у статті 58(1), щоб забезпечити, що цей тип обміну здійснюється, тільки коли він є найефективнішим способом обміну інформацією.

2. Починаючи з 01 січня 2015 року компетентний орган кожної держави-члена повинен, зокрема, автоматично обмінюватися інформацією, щоб дати змогу державам-членам споживання встановити, чи оподатковувані особи, що не мають осідку на їхній території, задекларували та правильно сплатили ПДВ на телекомунікаційні послуги, послуги мовлення та послуги, що їх надають електронними засобами, незалежно від того, чи такі оподатковувані особи використовують спеціальну схему, передбачену в секції 3 глави 6 розділу XII Директиви 2006/112/ЄС. Держава-член осідку повинна повідомити державу-член споживання про будь-які розбіжності, які стали їй відомі.

Стаття 15

Компетентні органи держав-членів повинні, шляхом обміну інформацією на добровільній основі, надавати компетентним органам інших держав-членів будь-яку інформацію, зазначену у статті 13(1), що не була надана в рамках автоматичного обміну, зазначеного у статті 14, яка їм відома і яка, на їхню думку, може бути корисною таким компетентним органам.

ГЛАВА IV
ЗВОРОТНИЙ ЗВ'ЯЗОК

Стаття 16

У випадках, коли компетентний орган надає інформацію відповідно до статті 7 або 15, він може звернутися до компетентного органу із запитом про надання відгуку на неї. У разі подання такого запиту компетентний орган, який отримав інформацію, повинен, без обмеження правил збереження податкової таємниці та захисту даних, застосованих у його державі-члені, надіслати відгук якомога швидше за умови, що це не створює непропорційного адміністративного навантаження на такий орган. Практичні умови визначаються згідно з процедурою, передбаченою у статті 58(2).

ГЛАВА V
ЗБЕРІГАННЯ КОНКРЕТНОЇ ІНФОРМАЦІЇ ТА ОБМІН НЕЮ

Стаття 17

1. Кожна держава-член повинна зберігати в електронній системі таку інформацію:

- (a) інформацію, яку вона збирає згідно з главою 6 розділу XI Директиви 2006/112/ЄС;
- (b) ідентифікаційні дані, дані про діяльність, організаційно-правову форму і адресу осіб, яким вона видала ідентифікаційний номер платника ПДВ, зібрані відповідно до статті 213 Директиви 2006/112/ЄС, а також дату видачі такого номера;
- (c) дані про видані нею ідентифікаційні номери платника ПДВ, які стали недійсними, і дати, у які такі номери стали недійсними; та

▼ M2

- (d) інформацію, яку вона збирає відповідно до статей 360, 361, 364, 365, 369c, 369f, 369g, 369o, 369p, 369s та 369t Директиви 2006/112/ЄС;

▼ M3 M5

- (f) інформацію, яку вона збирає відповідно до пунктів (a) і (b) статті 143(2) Директиви 2006/112/ЄС, а також інформацію про країну походження, країну призначення, товарний код, валюту, загальну суму, обмінний курс, ціну позиції та вагу нетто;

▼ M2

- (e) дані про видані нею ідентифікаційні номери платника ПДВ, зазначені у статті 369q Директиви 2006/112/ЄС, і, для кожного ідентифікаційного номера платника ПДВ, виданого будь-якою державою-членом, загальну вартість ввізних товарів, звільнених від оподаткування згідно з пунктом (ca) статті 143(1), протягом кожного місяця.

▼ M3 M5

2. Комісія ухвалює, за допомогою імплементаційних актів, технічні деталі стосовно автоматичного запиту інформації, зазначеної в пунктах (a)–(f) параграфу 1 цієї статті. Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до експертної процедури, зазначеної у статті 58(2).

▼ M3 M5

3. Комісія визначає, за допомогою імплементаційних актів, елементи даних, зазначені в пункті (f) параграфу 1 цієї статті. Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до експертної процедури, зазначеної у статті 58(2).

▼ B

Стаття 18

Щоб забезпечити можливість використання інформації, зазначеної у статті 17, така інформація повинна бути доступною протягом принаймні п'яти років із кінця першого календарного року, у якому має бути наданий доступ до інформації.

Стаття 19

Держави-члени повинні забезпечити оновлення інформації, доступної в електронній системі, зазначеній у статті 17, а також її повноту та точність.

Необхідно визначити критерії, згідно з процедурою, передбаченою у статті 58(2), для визначення того, які зміни не є релевантними, суттєвими або корисними і, відповідно, не підлягають внесенню.

Стаття 20

1. Інформація, зазначена у статті 17, повинна бути невідкладно введена в електронну систему.
2. Як відступ від параграфу 1, інформація, зазначена у статті 17(1)(а), повинна бути введена в електронну систему протягом одного місяця з кінця періоду, якого стосується така інформація.
3. Як відступ від параграфів 1 і 2, якщо інформація повинна бути виправлена в електронній системі або додана в неї відповідно до статті 19, інформація підлягає вводу протягом одного місяця з кінця періоду, у якому вона була зібрана.

Стаття 21

1. Кожна держава-член повинна надати компетентному органу будь-якої іншої держави-члена автоматизований доступ до інформації, що зберігається відповідно до статті 17.

▼M3 M5

1а. Кожна держава-член повинна надати своїм посадовим особам, які перевіряють дотримання вимог, передбачених у статті 143(2) Директиви 2006/112/ЄС, доступ до інформації, зазначеної в пунктах (а)–(с) статті 17(1) цього Регламенту, автоматизований доступ до якої наданий іншими державами-членами.

▼B

2. Щодо інформації, зазначеної у статті 17(1)(а), повинні бути доступні принаймні такі дані:

- (а) ідентифікаційні номери платника ПДВ, видані державою-членом, що отримує інформацію;
- (б) загальна вартість усіх поставлень товарів у межах Співтовариства і загальна вартість усіх наданих послуг у межах Співтовариства особам, що мають ідентифікаційний номер платника ПДВ, зазначений у пункті (а), усіма операторами, ідентифікованими для цілей ПДВ у державі-члені, що надає інформацію;

▼M6

- (с) ідентифікаційні номери платника ПДВ осіб, які здійснили поставання товарів і надання послуг, як зазначено у пункті (б), та ідентифікаційні номери платника ПДВ осіб, які надали інформацію, згідно зі статтею 262(2) Директиви 2006/112/ЄС, про осіб, що мають ідентифікаційний номер платника ПДВ, зазначений у пункті (а);

▼B

- (д) загальна вартість поставлень товарів і надання послуг, зазначених у пункті (б), кожною особою, зазначеною в пункті (с), кожній особі, що має ідентифікаційний номер платника ПДВ, зазначений у пункті (а);

▼M6

- (e) загальна вартість поставлень товарів і надання послуг, зазначених у пункті (b), кожною особою, зазначеною в пункті (c), кожній особі, що має ідентифікаційний номер платника ПДВ, виданий іншою державою-членом, і, для кожної особи, що надала інформацію згідно зі статтею 262(2) Директиви 2006/112/ЄС, її ідентифікаційний номер платника ПДВ та інформація, яку вона надала про кожен особу, що має ідентифікаційний номер платника ПДВ, виданий іншою державою-членом, за таких умов:

▼ M3 M5

- (i) доступ пов'язаний із розслідуванням підозри в шахрайстві або спрямований на виявлення шахрайства;
- (ii) доступ надається через контактну посадову особу Eurofisc, як зазначено у статті 36(1), яка має персональну ідентифікацію користувача для електронних систем, що надають доступ до такої інформації.

▼ M3 M5 _____

▼ B

Значення вартості, зазначені в пунктах (b), (d) та (e), повинні бути вказані у валюті держави-члена, що надає інформацію, і повинні стосуватися періодів подання зведених звітів стосовно кожної оподаткованої особи, які встановлюються згідно зі статтею 263 Директиви 2006/112/ЄС.

▼ M3 M5

2a. Щодо інформації, зазначеної у пункті (f) статті 17(1), повинні бути доступні принаймні такі дані:

- (a) ідентифікаційні номери платника ПДВ, видані державою-членом, що отримує інформацію;
- (b) ідентифікаційні номери платника ПДВ імпортера або його податкового представника, який постачає товари особам, що мають ідентифікаційний номер платника ПДВ, зазначений у пункті (a) цього параграфа;
- (c) країна походження, країна призначення, товарний код, загальна вартість і вага нетто ввізних товарів, які підлягають подальшому постачанню товарів в межах Співтовариства кожною особою, зазначеною в пункті (b) цього параграфа, кожній особі, що має ідентифікаційний номер платника ПДВ, зазначений у пункті (a) цього параграфа;
- (d) країна походження, країна призначення, товарний код, валюта, загальна вартість, обмінний курс, ціна позиції та вага нетто ввізних товарів, які підлягають подальшому постачанню товарів в межах Співтовариства кожною особою, зазначеною в пункті (b) цього параграфа, кожній особі, що має ідентифікаційний номер платника ПДВ, виданий іншою державою-членом, за таких умов:
- (i) доступ пов'язаний із розслідуванням підозри в шахрайстві або спрямований на виявлення шахрайства;
- (ii) доступ надається через контактну посадову особу Eurofisc, як зазначено у статті 36(1), яка має персональну ідентифікацію користувача для електронних систем, що надають доступ до такої інформації.

Значення вартості, зазначені в пунктах (b), (d) та (e) першого підпараграфа, повинні бути вказані у валюті держави-члена, що надає інформацію, і повинні стосуватися кожної позиції товару, вказаній у поданій митній декларації.

▼ M3 M5

3. Комісія визначає, за допомогою імплементаційних актів, практичні умови, які стосуються умов, передбачених у пункті (e) параграфа 2 і в пункті (d) параграфа 2a цієї статті, щоб дати змогу державі-члену, що надає інформацію, визначити контактну посадову особу Eurofisc, що має доступ до

інформації. Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до експертної процедури, зазначеної у статті 58(2).

▼ M3 M5

Стаття 21a

1. Кожна держава-член повинна надати компетентному органу будь-якої іншої держави-члена автоматизований доступ до зазначеної нижче інформації щодо національної реєстрації транспортних засобів:

- (a) ідентифікаційні дані стосовно транспортних засобів;
- (b) ідентифікаційні дані стосовно власників і володільців транспортних засобів, на ім'я яких зареєстрований транспортний засіб, як визначено у праві держави-члена реєстрації.

2. Доступ до інформації, зазначеної в параграфі 1, надається за таких умов:

- (a) доступ пов'язаний із розслідуванням підозри в шахрайстві з ПДВ або спрямований на виявлення шахрайства з ПДВ;
- (b) доступ надається через контактну посадову особу Eurofisc, як зазначено у статті 36(1), яка має персональну ідентифікацію користувача для електронних систем, що надають доступ до такої інформації.

3. Комісія визначає, за допомогою імплементаційних актів, елементи даних і технічні деталі стосовно автоматичного запиту інформації, зазначеного в параграфі 1 цієї статті, і практичні умови, які стосуються умов, передбачених у параграфі 2 цієї статті, щоб дати змогу державі-члену, що надає інформацію, визначити контактну посадову особу Eurofisc, що має доступ до інформації. Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до експертної процедури, зазначеної у статті 58(2).

▼ B

Стаття 22

1. Щоб забезпечити податковим адміністраціям обґрунтований рівень гарантування якості та надійності інформації, доступної в електронній системі, зазначеній у статті 17, держави-члени повинні ухвалити заходи, необхідні для забезпечення того, щоб дані, надані оподатковуваними особами та неоподатковуваними юридичними особами з метою ідентифікації для цілей ПДВ згідно зі статтею 214 Директиви 2006/112/ЄС, були, за їх оцінкою, повними та точними.

Держави-члени повинні впровадити процедури перевірки таких даних, визначені за результатами оцінювання ризиків. Такі перевірки повинні, у принципі, проводитися до ідентифікації для цілей ПДВ або, якщо до такої ідентифікації проводяться тільки попередні перевірки, протягом шести місяців після такої ідентифікації.

2. Держави-члени повинні повідомити Комітет, зазначений у статті 58(1), про заходи, впроваджені на національному рівні для забезпечення якості та надійності інформації згідно з параграфом 1.

Стаття 23

Держави-члени повинні забезпечити, щоб ідентифікаційний номер платника ПДВ, зазначений у статті 214 Директиви 2006/112/ЄС, відображався як недійсний в електронній системі, зазначеній у статті 17 цього Регламенту, принаймні в таких випадках:

- (a) якщо особи, ідентифіковані для цілей ПДВ, заявляють, що їхня економічна діяльність, як означено у статті 9 Директиви 2006/112/ЄС, була припинена, або якщо компетентна податкова адміністрація вважає, що вони припинили таку діяльність. Податкова адміністрація, зокрема, може припустити, що особа припинила економічну діяльність, якщо, незважаючи на вимоги, така особа не подала декларації з ПДВ і зведені звіти за рік після завершення строку подання

першої неподаної декларації або звіту. Особа має право довести здійснення нею економічної діяльності в інший спосіб;

- (b) якщо особи задекларували неправдиві дані, щоб отримати ідентифікацію для цілей ПДВ, або не повідомили про зміни їхніх даних, і якби про це знала податкова адміністрація, вона відмовила би в ідентифікації для цілей ПДВ або відкликала б ідентифікаційний номер платника ПДВ.

▼ M3 M5

Стаття 24

Якщо для цілей статей 17–21а компетентні органи держав-членів обмінюються інформацією за допомогою електронних засобів, вони повинні вжити всіх заходів, необхідних для забезпечення дотримання статті 55.

Держави-члени несуть відповідальність за всі необхідні зміни їхніх систем, щоб уможливити обмін такою інформацією з використанням мережі CCN/CSI або іншої подібної захищеної мережі, яка використовується для обміну інформацією, зазначеною у статті 21а, за допомогою електронних засобів.

▼ В

ГЛАВА VI

ЗАПИТ ПРО АДМІНІСТРАТИВНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

Стаття 25

Запитаний орган повинен, за запитом органу, що запитує, і згідно з правилами, які регулюють повідомлення подібних інструментів у державі-члені, у якій створений запитаний орган, повідомити адресата про всі інструменти та рішення, ухвалені компетентними органами, які стосуються застосування законодавства про ПДВ на території держави-члена, у якій створений орган, що запитує.

Стаття 26

У запитах про повідомлення, у яких зазначений предмет інструмента або рішення, що підлягає повідомленню, повинні бути вказані найменування, адреса та інша інформація для ідентифікації адресата.

Стаття 27

Запитаний орган повинен негайно поінформувати орган, що запитує, про свою відповідь на запит про повідомлення і повідомити його, зокрема, про дату повідомлення інструмента або рішення адресату.

ГЛАВА VII

▼ M3 M5

ПРИСУТНІСТЬ В АДМІНІСТРАТИВНИХ ОФІСАХ І ПІД ЧАС АДМІНІСТРАТИВНИХ РОЗСЛІДУВАНЬ, А ТАКОЖ ПІД ЧАС АДМІНІСТРАТИВНИХ РОЗСЛІДУВАНЬ, ЯКІ ПРОВОДЯТЬСЯ СПІЛЬНО

▼ В

Стаття 28

1. За угодою між органом, що запитує, і запитаним органом та згідно з умовами, встановленими останнім, посадові особи, уповноважені органом, що запитує, можуть, з метою обміну інформацією, зазначеною у статті 1, бути присутніми в офісах адміністративних органів запитаної держави-члена або в будь-якому іншому місці, у якому такі органи виконують свої обов'язки. Якщо запитана інформація міститься в документації, до якої мають доступ посадові особи запитаного органу, посадовим особам органу, що запитує, повинні бути надані її копії.

2. За угодою між органом, що запитує, і запитаним органом та згідно з умовами, встановленими останнім, посадові особи, уповноважені органом, що запитує, можуть, з метою обміну інформацією, зазначеною у статті 1, бути присутніми під час адміністративних розслідувань, які проводяться на території запитаної держави-члена. Такі адміністративні розслідування повинні проводитися виключно посадовими особами запитаного органу. Посадові особи органу, що запитує, не повинні здійснювати інспекційні повноваження, покладені на посадових осіб запитаного органу. Однак вони можуть мати доступ до тих самих приміщень і документів, що й посадові особи запитаного органу, проте тільки за посередництва посадових осіб запитаного органу та виключно з метою проведення адміністративного розслідування.

▼ M3 M5

2а. За угодою між органом, що запитує, і запитаним органом та згідно з умовами, встановленими останнім, посадові особи, уповноважені органами, що запитують, можуть, з метою збору та обміну інформацією, зазначеною у статті 1, брати участь в адміністративних розслідувань, які проводяться на території запитаної держави-члена. Такі адміністративні розслідування повинні спільно проводитися посадовими особами органу, що запитує, і запитаного органу під керівництвом і згідно із законодавством запитаної держави-члена. Посадові особи органів, що запитують, повинні мати доступ до тих самих приміщень і документів, що й посадові особи запитаного органу, а також, тією мірою, якою це дозволено згідно із законодавством запитаної держави-члена її посадовим особам, мати змогу опитувати оподатковуваних осіб.

Якщо це дозволено згідно із законодавством запитаної держави-члена її посадовим особам, посадові особи держав-членів, що запитують, повинні здійснювати такі самі інспекційні повноваження, як ті, що покладені на посадових осіб запитаної держави-члена.

Інспекційні повноваження посадових осіб органів, що запитують, повинні здійснюватися виключно з метою проведення адміністративного розслідування.

За угодою між органами, що запитують, і запитаним органом та згідно з умовами, встановленими запитаним органом, органи, що беруть участь, можуть підготувати спільний звіт про результати розслідування.

▼ M3 M5

3. Посадові особи органу, що запитує, які присутні в іншій державі-члені згідно з параграфами 1, 2 і 2а, повинні завжди бути в змозі пред'явити письмове уповноваження із зазначенням їхньої особи та офіційних повноважень.

▼ B

ГЛАВА VIII

ОДНОЧАСНИЙ КОНТРОЛЬ

Стаття 29

Держави-члени можуть погодитися здійснювати одночасний контроль, якщо вони вважають, що такий контроль буде ефективнішим, ніж контроль, що здійснюється тільки однією державою-членом.

Стаття 30

1. Держава-член повинна самостійно визначити оподатковуваних осіб, стосовно яких вона має намір запропонувати спільний контроль. Компетентний орган такої держави-члена повинен повідомити компетентний орган інших відповідних держав-членів про випадки, стосовно яких пропонується спільний контроль. Він повинен вказати причини свого вибору, якщо це можливо, шляхом надання інформації, що спонукала його ухвалити таке рішення. Він повинен вказати період часу, протягом якого повинен здійснюватися такий контроль.
2. Компетентний орган держави-члена, що отримує пропозицію про одночасний контроль, повинен підтвердити свою згоду або повідомити про обґрунтовану відмову відповідному органу, у принципі, протягом двох тижнів після отримання пропозиції, але не пізніше ніж протягом місяця.
3. Кожен компетентний орган відповідних держав-членів повинен призначити представника, що відповідає за нагляд і координування діяльності з контролю.

ГЛАВА ІХ

НАДАННЯ ІНФОРМАЦІЇ ОПОДАТКОВУваним ОСОБАМ

Стаття 31

▼ M2

1. Компетентні органи кожної держави-члена повинні забезпечити, щоб особам, які здійснюють постачання товарів або надання послуг у межах Співтовариства, і оподатковуваним особам, що не мають осідку, які надають послуги, було дозволено отримувати за допомогою електронних засобів, для цілей таких операцій, підтвердження дійсності ідентифікаційного номера платника ПДВ будь-якої визначеної особи, а також пов'язаного найменування і адреси. Така інформація повинна відповідати даним, зазначеним у статті 17.

▼ B

2. Кожна держава-член повинна надати підтвердження, за допомогою електронних засобів, найменування та адреси особи, якій був виданий ідентифікаційний номер платника ПДВ, згідно з національними правилами захисту даних.

▼ M2 —————

▼ B

Стаття 32

1. Комісія, на основі інформації, наданої державами-членами, публікує на своєму вебсайті інформацію про положення, ухвалені кожною державою-членом, які транспонують главу 3 розділу XI Директиви 2006/112/ЄС.
2. Детальні дані та формат інформації, що підлягає наданню, ухвалюються згідно з процедурою, передбаченою у статті 58(2).

ГЛАВА X

EUROFISC

Стаття 33

▼ M3 M5

1. Для сприяння та полегшення багатосторонньої співпраці у сфері боротьби проти шахрайства з ПДВ ця глава встановлює мережу для швидкого обміну, опрацювання і аналізу цільової інформації про

випадки транскордонного шахрайства між державами-членами та для координації будь-яких подальших заходів (далі — Eurofisc).

▼ В

2. У рамках Eurofisc держави-члени повинні:

- (a) створити багатосторонній механізм раннього попередження для боротьби із шахрайством з ПДВ;

▼ МЗ М5

- (b) здійснювати та координувати швидкий багатосторонній обмін та спільне опрацювання цільової інформації про випадки транскордонного шахрайства у предметних сферах діяльності Eurofisc (далі — сфери роботи Eurofisc).
- (c) координувати роботу контактних посадових осіб Eurofisc, як зазначено у статті 36(1), держав-членів, що беруть участь, у рамках реагування на отримані попередження та інформацію;

▼ МЗ М5

- (d) координувати адміністративні розслідування державами-членами, що беруть участь, випадків шахрайства, виявлених контактними посадовими особами Eurofisc, як зазначено у статті 36(1), без повноваження вимагати від держав-членів проведення адміністративних розслідувань.

▼ В

Стаття 34

1. Держави-члени повинні брати участь у вибраних ними сферах роботи Eurofisc і можуть також вирішити припинити свою участь у таких сферах роботи.

▼ МЗ М5

2. Держави-члени, які вирішили брати участь у сфері роботи Eurofisc, повинні брати активну участь у багатосторонньому обміні та спільному опрацюванні і аналізі цільової інформації про випадки транскордонного шахрайства між усіма державами-членами, які беруть участь, а також у координуванні будь-яких подальших заходів.

▼ В

3. Інформація, що є об'єктом обміну, повинна бути конфіденційною, як передбачено у статті 55.

▼ МЗ М5

Стаття 35

Комісія повинна надавати Eurofisc технічну та логістичну підтримку. Комісія не повинна мати доступ до інформації, зазначеної у статті 1, обмін якою може здійснюватися в рамках Eurofisc, окрім як за обставин, передбачених у статті 55(2).

▼ В

Стаття 36

1. Компетентні органи кожної держави-члена повинні призначити принаймні одну контактну посадову особу Eurofisc. Контактні посадові особи Eurofisc повинні бути компетентними посадовими особами у розумінні статті 2(1) і повинні здійснювати діяльність, зазначену у статті 33(2). Вони залишаються підзвітними тільки їхнім національним адміністраціям.

▼ МЗ М5

1а. Контактні посадові особи держав-членів повинні призначити голову Eurofisc з-поміж контактних посадових осіб Eurofisc на обмежений період часу.

Контактні посадові особи держав-членів повинні:

- (a) узгодити створення та припинення сфер роботи Eurofisc;
- (b) вивчати будь-які питання, пов'язані з операційним функціонуванням Eurofisc;
- (c) оцінювати, принаймні щорічно, дієвість і ефективність діяльності Eurofisc;
- (d) затверджувати річний звіт, зазначений у статті 37.

▼ M3 M5

2. Контактні посадові особи держав-членів, що беруть участь у певній сфері роботи Eurofisc (далі — контактні посадові особи Eurofisc, що беруть участь), повинні призначити координатора сфери роботи Eurofisc з-поміж контактних посадових осіб Eurofisc, що беруть участь, на обмежений період часу.

Координатори сфер роботи Eurofisc повинні:

- (a) звіряти інформацію, отриману від контактних посадових осіб Eurofisc, як узгоджено учасниками сфер роботи, і надавати всю інформацію іншим контактним посадовим особам Eurofisc, що беруть участь; обмін такою інформацією здійснюється за допомогою електронних засобів;
- (b) забезпечувати опрацювання і аналіз інформації, отриманої від контактних посадових осіб Eurofisc, що беруть участь, разом із відповідною цільовою інформацією про випадки транскордонного шахрайства, повідомленою або зібраною відповідно до цього Регламенту, як узгоджено учасниками сфери роботи, і надавати результати всім контактним посадовим особам Eurofisc, що беруть участь;
- (c) надавати зворотний зв'язок всім контактним посадовим особам Eurofisc, що беруть участь;
- (d) подавати річний звіт про діяльність у сфері роботи контактним посадовим особам держав-членів.

▼ M3 M5

3. Координатори сфер роботи Eurofisc можуть подавати запити про надання відповідної інформації до Європейського агентства з питань співпраці правозастосовчих органів (далі — Європол) і Європейського бюро боротьби із шахрайством (далі — OLAF). З цією метою і як погоджено між учасниками сфер роботи, вони можуть надіслати їм необхідний обсяг інформації для отримання запитаної інформації.

4. Координатори сфер роботи Eurofisc повинні надавати всю інформацію, отриману від Європолу та OLAF, іншим контактним посадовим особам Eurofisc, що беруть участь; обмін такою інформацією здійснюється за допомогою електронних засобів.

5. Координатори сфер роботи Eurofisc також повинні забезпечити опрацювання і аналіз інформації, отриманої від Європолу та OLAF, разом із відповідною цільовою інформацією, повідомленою або зібраною відповідно до цього Регламенту, як узгоджено учасниками сфери роботи, і надати результати контактним посадовим особам Eurofisc, що беруть участь.

▼ M3 M5

Стаття 37

Голова Eurofisc повинен подавати річний звіт про діяльність в усіх сферах роботи Комітету, зазначеному у статті 58(1).

Комісія ухвалює, за допомогою імплементаційних актів, процедурні умови щодо Eurofisc. Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до експертної процедури, зазначеної у статті 58(2).

▼ B

**ПОЛОЖЕННЯ СТОСОВНО СПЕЦІАЛЬНИХ СХЕМ, ЗАЗНАЧЕНИХ У ГЛАВІ 6 РОЗДІЛУ XII
ДИРЕКТИВИ 2006/112/ЄС**

СЕКЦІЯ 1

Положення, застосовні до 31 грудня 2014 року

Стаття 38

Зазначені нижче положення застосовуються стосовно спеціальної схеми, передбаченої у главі 6 розділу XII Директиви 2006/112/ЄС. Означення, які містяться у статті 358 зазначеної Директиви, також застосовуються для цілей цієї глави.

Стаття 39

1. Інформація, яку надає оподатковувана особа, що не має осідку у Співтоваристві, державі-члену ідентифікації, коли її діяльність розпочинається згідно зі статтею 361 Директиви 2006/112/ЄС, повинна надаватися за допомогою електронних засобів. Технічні деталі, у тому числі спільне електронне повідомлення, повинні бути визначені згідно з процедурою, передбаченою у статті 58(2) цього Регламенту.
2. Держава-член ідентифікації повинна передати таку інформацію за допомогою електронних засобів компетентним органам інших держав-членів протягом 10 днів із кінця місяця, протягом якого інформація була отримана від оподаткованої особи, що не має осідку. У такий самий спосіб компетентним органам інших держав-членів повідомляють про присвоєний ідентифікаційний номер. Технічні деталі, у тому числі спільне електронне повідомлення, за допомогою якого передають таку інформацію, повинні бути визначені згідно з процедурою, передбаченою у статті 58(2).
3. Держава-член ідентифікації повинна невідкладно повідомити за допомогою електронних засобів компетентним органам інших держав-членів, якщо оподатковувана особа, що не має осідку, виключена з ідентифікаційного реєстру.

Стаття 40

1. Декларація з даними, визначеними у статті 365 Директиви 2006/112/ЄС, повинна бути подана за допомогою електронних засобів. Технічні деталі, у тому числі спільне електронне повідомлення, повинні бути визначені згідно з процедурою, передбаченою у статті 58(2) цього Регламенту.
2. Держава-член ідентифікації повинна передати таку інформацію за допомогою електронних засобів компетентному органу відповідної держави-члена протягом 10 днів із кінця місяця, протягом якого була отримана декларація. Держави-члени, які вимагали складання податкової декларації у національній валюті, іншій ніж євро, повинні конвертувати суми в євро з використанням обмінного курсу, дійсного станом на останню дату звітного періоду. Обмін здійснюють за обмінними курсами, опублікованими Європейським Центральним Банком у зазначений день або — за відсутності публікації у зазначений день — у наступний день публікації. Технічні деталі, згідно з якими необхідно передавати таку інформацію, повинні бути визначені згідно з процедурою, передбаченою у статті 58(2).
3. Держава-член ідентифікації повинна передати за допомогою електронних засобів державі-члену споживання інформацію, необхідну для прив'язки кожного платежу до відповідної квартальної податкової декларації.

Стаття 41

1. Держава-член ідентифікації повинна забезпечити переказ суми, яку сплатила оподатковувана особа, що не має осідку, на банківський рахунок у євро, який був визначений державою-членом

споживання, на користь якої повинен бути здійснений платіж. Держави-члени, які вимагали здійснення платежів у національній валюті, іншій ніж євро, повинні конвертувати суми в євро з використанням обмінного курсу, дійсного станом на останню дату звітного періоду. Обмін здійснюють за обмінними курсами, опублікованими Європейським Центральним Банком у зазначений день або — за відсутності публікації у зазначений день — у наступний день публікації. Переказ повинен бути здійснений упродовж 10 днів із кінця місяця, у якому був отриманий платіж.

2. Якщо оподатковувана особа, що не має осідку, не сплачує загальну суму податку, що підлягає сплаті, держава-член ідентифікації, повинна забезпечити переказ платежу державам-членам споживання пропорційно до суми податку, яка підлягає сплаті в кожній державі-члені. Держава-член ідентифікації повинна повідомити про це за допомогою електронних засобів компетентні органи держав-членів споживання.

Стаття 42

Держави-члени повинні повідомити за допомогою електронних засобів компетентним органам інших держав-членів номери відповідних банківських рахунків для отримання платежів згідно зі статтею 41.

Держави-члени повинні невідкладно повідомити за допомогою електронних засобів компетентні органи інших держав-членів і Комісію про зміни стандартної ставки податку.

СЕКЦІЯ 2

▼ M4

Положення, застосовні з 01 січня 2015 року до 30 червня 2021 року

▼ B

Стаття 43

Зазначені нижче положення застосовуються стосовно спеціальних схем, передбачених у главі 6 розділу XII Директиви 2006/112/ЄС.

Стаття 44

1. Інформація, яку надає оподатковувана особа, що не має осідку у Співтоваристві, державі-члену ідентифікації, коли її діяльність розпочинається згідно зі статтею 361 Директиви 2006/112/ЄС, повинна надаватися за допомогою електронних засобів. Технічні деталі, у тому числі спільне електронне повідомлення, повинні бути визначені згідно з процедурою, передбаченою у статті 58(2) цього Регламенту.

2. Держава-член ідентифікації повинна передати інформацію, зазначену в параграфі 1, за допомогою електронних засобів компетентним органам інших держав-членів протягом 10 днів із кінця місяця, протягом якого інформація була отримана від оподаткованої особи, що не має осідку у Співтоваристві. Подібні дані для ідентифікації оподаткованої особи, що застосовує спеціальну схему відповідно до статті 369b Директиви 2006/112/ЄС, повинні бути передані протягом 10 днів із кінця місяця, у якому оподатковувана особа заявила про початок своєї оподаткованої діяльності згідно з такою схемою. У такий самий спосіб компетентним органам інших держав-членів повідомляють про присвоєний ідентифікаційний номер.

Технічні деталі, у тому числі спільне електронне повідомлення, за допомогою якого передають таку інформацію, повинні бути визначені згідно з процедурою, передбаченою у статті 58(2) цього Регламенту.

3. Держава-член ідентифікації повинна невідкладно повідомити за допомогою електронних засобів компетентним органам інших держав-членів, якщо оподатковувана особа, що не має осідку у

Співтоваристві, або оподатковувана особа, що не має осідку в державі-члені споживання, виключена зі спеціальної схеми.

Стаття 45

1. Декларація з даними, визначеними у статтях 365 та 369g Директиви 2006/112/ЄС, повинна бути подана за допомогою електронних засобів. Технічні деталі, у тому числі спільне електронне повідомлення, повинні бути визначені згідно з процедурою, передбаченою у статті 58(2) цього Регламенту.
2. Держава-член ідентифікації повинна передати таку інформацію за допомогою електронних засобів компетентному органу відповідної держави-члена споживання протягом 10 днів із кінця місяця, протягом якого була отримана декларація. Інформація, передбачена у другому параграфі статті 369g Директиви 2006/112/ЄС, також повинна бути передана компетентному органу відповідної держави-члена осідку. Держави-члени, які вимагали складання податкової декларації у національній валюті, іншій ніж євро, повинні конвертувати суми в євро з використанням обмінного курсу, дійсного станом на останню дату звітного періоду. Обмін здійснюють за обмінними курсами, опублікованими Європейським Центральним Банком у зазначений день або — за відсутності публікації у зазначений день — у наступний день публікації. Технічні деталі, згідно з якими необхідно передавати таку інформацію, повинні бути визначені згідно з процедурою, передбаченою у статті 58(2) цього Регламенту.
3. Держава-член ідентифікації повинна передати за допомогою електронних засобів державі-члену споживання інформацію, необхідну для прив'язки кожного платежу до відповідної квартальної податкової декларації.

Стаття 46

1. Держава-член ідентифікації повинна забезпечити переказ суми, яку сплатила оподатковувана особа, що не має осідку, на банківський рахунок у євро, який був визначений державою-членом споживання, на користь якої повинен бути здійснений платіж. Держави-члени, які вимагали здійснення платежів у національній валюті, іншій ніж євро, повинні конвертувати суми в євро з використанням обмінного курсу, дійсного станом на останню дату звітного періоду. Обмін здійснюють за обмінними курсами, опублікованими Європейським Центральним Банком у зазначений день або — за відсутності публікації у зазначений день — у наступний день публікації. Переказ повинен бути здійснений упродовж 10 днів із кінця місяця, у якому був отриманий платіж.
2. Якщо оподатковувана особа, що не має осідку, не сплачує загальну суму податку, що підлягає сплаті, держава-член ідентифікації, повинна забезпечити переказ платежу державам-членам споживання пропорційно до суми податку, яка підлягає сплаті в кожній державі-члені. Держава-член ідентифікації повинна повідомити про це за допомогою електронних засобів компетентні органи держав-членів споживання.
3. Що стосується платежів, які повинні бути переказані державі-члену споживання згідно зі спеціальною схемою, передбаченою в секції 3 глави 6 розділу XII Директиви 2006/112/ЄС, держава-член ідентифікації має право утримати із сум, зазначених у параграфах 1 і 2 цієї статті:
 - (a) з 01 січня 2015 року до 31 грудня 2016 року — 30%;
 - (b) з 01 січня 2017 року до 31 грудня 2018 року — 15%;
 - (c) з 01 січня 2019 року — 0%.

Стаття 47

Держави-члени повинні повідомити за допомогою електронних засобів компетентним органам інших держав-членів номери відповідних банківських рахунків для отримання платежів згідно зі статтею 46.

Держави-члени повинні невідкладно повідомити за допомогою електронних засобів компетентні органи інших держав-членів і Комісію про зміни ставки податку, застосовної до надавачів телекомунікаційних послуг, послуг мовлення та послуг, що їх надають електронними засобами.

▼M2

СЕКЦІЯ 3

▼M4

Положення, застосовні з 01 липня 2021 року

▼M2

Підсекція 1

Загальні положення

▼M4

Стаття 47a

Положення цієї секції застосовуються з 01 липня 2021 року.

▼M2

Підсекція 2

Обмін інформацією

Стаття 47b

1. Держави-члени повинні передбачити, що інформація, яку надає оподатковувана особа, що використовує спеціальну схему, визначену в секції 2 глави 6 розділу XII Директиви 2006/112/ЄС, державі-члену ідентифікації, коли її діяльність розпочинається згідно зі статтею 361 зазначеної Директиви, повинна надаватися за допомогою електронних засобів. Подібні дані для ідентифікації оподаткованої особи, що використовує спеціальну схему, визначену в секції 3 глави 6 розділу XII Директиви 2006/112/ЄС, коли її діяльність розпочинається згідно зі статтею 369с зазначеної Директиви, повинні надаватися за допомогою електронних засобів. Будь-які зміни інформації, наданої згідно зі статтями 361(2) та 369с Директиви 2006/112/ЄС, також повинні бути надані за допомогою електронних засобів.
2. Держава-член ідентифікації повинна передати інформацію, зазначену в параграфі 1, за допомогою електронних засобів компетентним органам інших держав-членів протягом 10 днів із кінця місяця, протягом якого інформація була отримана від оподаткованої особи, що використовує одну зі спеціальних схем, визначених у секціях 2 і 3 глави 6 розділу XII Директиви 2006/112/ЄС. У такий самий спосіб держава-член ідентифікації повинна повідомити компетентним органам інших держав-членів присвоєні ідентифікаційні номери платника ПДВ, зазначені в таких секціях 2 і 3.
3. Держава-член ідентифікації повинна невідкладно повідомити за допомогою електронних засобів компетентним органам інших держав-членів, якщо оподатковувана особа, що використовує одну зі спеціальних схем, визначених у секціях 2 і 3 глави 6 розділу XII Директиви 2006/112/ЄС, виключена з такої спеціальної схеми.

Стаття 47c

▼ C2

1. Держави-члени повинні передбачити, що інформація, яку надає оподатковувана особа, що використовує спеціальну схему, визначену в секції 4 глави 6 розділу XII Директиви 2006/112/ЄС, державі-члену ідентифікації, коли її діяльність розпочинається згідно зі статтею 369р(1), (2) та (3) зазначеної Директиви, повинна надаватися за допомогою електронних засобів. Будь-які зміни такої інформації, що надаються згідно зі статтею 369р(4) Директиви 2006/112/ЄС, також повинні бути надані за допомогою електронних засобів.

▼ M2

2. Держава-член ідентифікації повинна передати інформацію, зазначену в параграфі 1, за допомогою електронних засобів компетентним органам інших держав-членів протягом 10 днів із кінця місяця, протягом якого інформація була отримана від оподатковуваної особи, що використовує спеціальну схему, визначену в секції 4 глави 6 розділу XII Директиви 2006/112/ЄС, або, якщо застосовно, від її посередника. У такий самий спосіб держава-член ідентифікації повинна повідомити компетентним органам інших держав-членів присвоєний індивідуальний ідентифікаційний номер платника ПДВ для застосування такої спеціальної схеми.

3. Держава-член ідентифікації повинна невідкладно повідомити за допомогою електронних засобів компетентним органам інших держав-членів, якщо оподатковувана особа, що використовує спеціальну схему, визначену в секції 4 глави 6 розділу XII Директиви 2006/112/ЄС, або, якщо застосовно, її посередник вилучені з ідентифікаційного реєстру.

Стаття 47d

1. Держави-члени повинні передбачити, що декларація з ПДВ з даними, визначеними у статтях 365, 369g та 369t Директиви 2006/112/ЄС, повинна бути подана за допомогою електронних засобів.

2. Держава-член ідентифікації повинна передати інформацію, зазначену в параграфі 1, за допомогою електронних засобів компетентному органу відповідної держави-члена споживання протягом 20 днів із кінця місяця, протягом якого була отримана декларація.

Держава-член ідентифікації також повинна передати інформацію, передбачену в параграфі 2 статті 369g Директиви 2006/112/ЄС, компетентному органу кожної іншої держави-члена, з якої відправляються або транспортуються товари, а інформацію, передбачену в параграфі 3 статті 369g Директиви 2006/112/ЄС, — компетентному органу кожної відповідної держави-члена осідку.

Держави-члени, які вимагали складання декларації з ПДВ у національній валюті, іншій ніж євро, повинні конвертувати суми в євро з використанням обмінного курсу, дійсного станом на останню дату податкового періоду. Обмін здійснюють за обмінними курсами, опублікованими Європейським Центральним Банком у зазначений день або — за відсутності публікації у зазначений день — у наступний день публікації.

Стаття 47e

Держава-член ідентифікації повинна невідкладно передати за допомогою електронних засобів державі-члену споживання інформацію, необхідну для прив'язки кожного платежу до відповідної декларації з ПДВ.

Стаття 47f

1. Держава-член ідентифікації повинна забезпечити переказ суми, яку сплатила оподатковувана особа, що використовує одну зі спеціальних схем, передбачених у главі 6 розділу XII Директиви 2006/112/ЄС, або, якщо застосовно, її посередник, на банківський рахунок у євро, що був визначений державою-членом споживання, на користь якої повинен бути здійснений платіж.

Держави-члени, які вимагали здійснення платежів у національній валюті, іншій ніж євро, повинні конвертувати суми в євро з використанням обмінного курсу, дійсного станом на останню дату

податкового періоду. Обмін здійснюють за обмінними курсами, опублікованими Європейським Центральним Банком у зазначений день або — за відсутності публікації у зазначений день — у наступний день публікації.

Переказ повинен бути здійснений упродовж 20 днів із кінця місяця, у якому був отриманий платіж.

2. Якщо оподатковувана особа, що використовує одну зі спеціальних схем, або, якщо застосовно, її посередник, не сплачує загальну суму податку, що підлягає сплаті, держава-член ідентифікації повинна забезпечити переказ платежу державам-членам споживання пропорційно до суми податку, яка підлягає сплаті в кожній державі-члені. Держава-член ідентифікації повинна повідомити про це за допомогою електронних засобів компетентні органи держав-членів споживання.

Стаття 47g

Держави-члени повинні повідомити за допомогою електронних засобів компетентним органам інших держав-членів номери відповідних банківських рахунків для отримання платежів згідно зі статтею 47f.

Держави-члени повинні невідкладно повідомити за допомогою електронних засобів компетентні органи інших держав-членів і Комісію про зміни ставок податку, застосованих до постачальників товарів і надавачів послуг, до яких застосовуються спеціальні схеми.

Підсекція 3

Контроль операцій і оподатковуваних осіб

Стаття 47h

Держави-члени повинні, після ввезення товарів, щодо яких необхідно задекларувати ПДВ згідно зі спеціальною схемою, передбаченою в секції 4 глави 6 розділу XII Директиви 2006/112/ЄС, провести електронну перевірку дійсності індивідуального ідентифікаційного номера платника ПДВ, присвоєного згідно зі статтею 369q зазначеної Директиви та повідомленого не пізніше ніж після подання ввізної декларації.

Стаття 47i

1. Щоб отримати записи, які веде оподатковувана особа або посередник відповідно до статей 369, 369k та 369x Директиви 2006/112/ЄС, держава-член споживання повинна спершу подати запит державі-члену ідентифікації за допомогою електронних засобів.

2. Коли держава-член ідентифікації отримує запит, зазначений у параграфі 1, вона повинна невідкладно передати такий запит за допомогою електронних засобів оподатковуваній особі або її посереднику.

3. Держави-члени повинні передбачити, що, за запитом, оподатковувана особа або її посередник передає запитані записи за допомогою електронних засобів державі-члену ідентифікації. Держави-члени погоджуються, що записи можуть бути подані з використанням стандартної форми.

4. Держава-член ідентифікації повинна невідкладно передати отримані записи за допомогою електронних засобів державі-члену споживання, що запитує.

5. Якщо держава-член споживання, що запитує, не отримує записи упродовж 30 днів із дати подання запиту, така держава-член може вжити будь-яких заходів згідно з її національним законодавством для отримання таких записів.

Стаття 47j

1. Якщо держава-член ідентифікації вирішує провести на своїй території адміністративне розслідування стосовно оподатковуваної особи, яка використовує одну зі спеціальних схем, передбачених у главі 6 розділу XII Директиви 2006/112/ЄС, або, якщо застосовно, стосовно

посередника, вона повинна заздалегідь повідомити про розслідування компетентні органи всіх інших держав-членів.

Перший підпараграф застосовується тільки до адміністративного розслідування, що стосується спеціальних схем.

2. Без обмеження статті 7(4), якщо держава-член споживання ухвалює рішення про необхідність адміністративного розслідування, вона повинна спочатку провести консультації з державою-членом ідентифікації про необхідність такого розслідування.

У випадках, коли узгоджено необхідність проведення розслідування, держава-член ідентифікації повинна поінформувати інших держав-членів.

Це не перешкоджає державам-членам вживати будь-яких заходів згідно з їхнім національним законодавством.

3. Кожна держава-член повинна надати іншим державам-членам та Комісії дані про компетентний орган, відповідальний за координування адміністративних розслідувань у такій державі-члені.

Підсекція 4

Статистична інформація

Стаття 47k

Держави-члени повинні дозволити Комісії отримувати інформацію безпосередньо з повідомлень, згенерованих комп'ютеризованою системою, зазначеною у статті 53, для цілей агрегування статистичної та діагностичної інформації відповідно до пунктів (d) та (e) статті 17(1). Така інформація не повинна містити дані про окремих оподатковуваних осіб.

Підсекція 5

Надання виконавчих повноважень

Стаття 47l

З метою однакового застосування цього Регламенту Комісії надано повноваження ухвалювати зазначені нижче інструменти згідно з процедурою, зазначеною у статті 58(2):

(a) технічні деталі, у тому числі спільне електронне повідомлення для надання інформації, зазначеної у статтях 47b(1), 47c(1), та 47d(1), і стандартна форма, як зазначено у статті 47i(3);

▼C1

(b) технічні деталі, у тому числі спільне електронне повідомлення для надання інформації, зазначеної у статтях 47b(2) та (3), 47c(2) та (3), 47d(2), 47e, 47f(2), 47i(1), (2) та (4), 47j(1), (2) та (3), а також технічні засоби передачі такої інформації;

▼M2

(c) технічні деталі для передачі між державами-членами інформації, зазначеної у статті 47g;

(d) технічні деталі стосовно перевірки інформації, зазначеної у статті 47h, державою-членом ввезення;

(e) агрегована статистична та діагностична інформація, яка підлягає отриманню Комісією, як зазначено у статті 47k, а також технічні засоби отримання такої інформації.

▼B

ГЛАВА XII

ОБМІН ІНФОРМАЦІЄЮ ТА ЇЇ ЗБЕРІГАННЯ В КОНТЕКСТІ ПРОЦЕДУРИ ВІДШКОДУВАННЯ ПДВ ОПОДАТКОВУВАНИМ ОСОБАМ, ЩО НЕ МАЮТЬ ОСІДКУ В ДЕРЖАВІ-ЧЛЕНІ ВІДШКОДУВАННЯ, АЛЕ НАТОМІСТЬ МАЮТЬ ОСІДОК В ІНШІЙ ДЕРЖАВІ-ЧЛЕНІ

Стаття 48

1. Якщо компетентний орган держави-члена осідку отримує заяву про відшкодування ПДВ відповідно до статті 5 Директиви 2008/9/ЄС і не застосовується стаття 18 зазначеної Директиви, він повинен, протягом 15 календарних днів з моменту її отримання, передати таку заяву за допомогою електронних засобів компетентним органам кожної відповідної держави-члена відшкодування з підтвердженням того, що заявник, як означено у статті 2(5) Директиви 2008/9/ЄС, є оподатковуваною особою для цілей ПДВ і що ідентифікаційний або реєстраційний номер, наданий такою особою, є дійсним на період відшкодування.

▼ M3 M5

Якщо держава-член осідку дізнається, що оподатковувана особа, яка подає заяву про відшкодування ПДВ відповідно до статті 5 Директиви 2008/9/ЄС, має податкові зобов'язання в такій державі-члені осідку, вона може запитати згоду оподатковуваної особи на переказ відшкодування ПДВ безпосередньо такій державі-члену для погашення непогашених податкових зобов'язань. Якщо оподатковувана особа дає згоду на такий переказ, держава-член осідку повідомляє державі-члену відшкодування суму, щодо якої отримано згоду, і держава-член відшкодування від імені оподатковуваної особи переказує таку суму державі-члену осідку. Держава-член осідку повинна повідомити оподатковувану особу, чи переказана сума повністю або частково погашає податкове зобов'язання згідно з її національним правом і адміністративними практиками. Однак переказ відшкодування ПДВ державі-члену осідку не впливає на право держави-члена відшкодування стягнути зобов'язання, які оподатковувана особа має в такій державі-члені.

У випадках, коли податкові зобов'язання в державі-члені осідку є спірними, переказ сум відшкодування може бути використаний державою-членом осідку як захід утримання за згодою оподатковуваної особи, якщо в такій державі-члені забезпечений ефективний судовий нагляд.

▼ B

2. Компетентні органи кожної держави-члена відшкодування повинні за допомогою електронних засобів повідомити компетентним органам інших держав-членів будь-яку інформацію, що вимагається ними відповідно до статті 9(2) Директиви 2008/9/ЄС. Технічні деталі, у тому числі спільне електронне повідомлення, за допомогою якого передають таку інформацію, повинні бути визначені згідно з процедурою, передбаченою у статті 58(2) цього Регламенту.

3. Компетентні органи кожної держави-члена відшкодування повинні за допомогою електронних засобів повідомити компетентним органам інших держав-членів, якщо вони бажають скористатися можливістю вимагати від заявника опису господарської діяльності згідно з гармонізованими кодами, як зазначено у статті 11 Директиви 2008/9/ЄС.

Гармонізовані коди, зазначені в першому підпараграфі, повинні визначатися згідно з процедурою, передбаченою у статті 58(2) цього Регламенту на основі класифікації НАСЕ, встановленої Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1893/2006 від 20 грудня 2006 року про встановлення статистичної класифікації видів економічної діяльності НАСЕ (редакція 2) (¹).

ГЛАВА XIII

▼ M3 M5

ВІДНОСИНИ З КОМІСІЄЮ ТА ІНШИМИ УСТАНОВАМИ, ОРГАНАМИ, ОФІСАМИ ТА АГЕНТСТВАМИ СОЮЗУ

▼ B

Стаття 49

1. Держави-члени та Комісія повинні дослідити та оцінити, як працюють механізми адміністративної співпраці, передбачені в цьому Регламенті. Комісія повинна узагальнити досвід держав-членів з метою удосконалення роботи таких механізмів.
2. Держави-члени повинні надати Комісії будь-яку доступну інформацію, яка стосується застосування ними цього Регламенту.

▼ M3 M5

2а. Держави-члени можуть повідомити OLAF відповідну інформацію, щоб дати йому змогу розглянути належні заходи згідно з його мандатом. Якщо така інформація була отримана від іншої держави-члена, остання може вимагати, щоб передача інформації здійснювалася за її попередньою згодою.

▼ B

3. Перелік статистичних даних, необхідних для оцінювання цього Регламенту, повинен визначатися згідно з процедурою, передбаченою у статті 58(2). Держави-члени повинні надати такі дані Комісії, якщо вони доступні та їх надання не створить необґрунтоване адміністративне навантаження.
4. З метою оцінювання ефективності цієї системи адміністративної співпраці в розрізі протидії ухиленню від сплати податків і уникненню оподаткування держави-члени можуть надавати Комісії будь-яку іншу інформацію, зазначену у статті 1.
5. Комісія передає інформацію, зазначену в параграфах 2, 3 і 4, іншим відповідним державам-членам.
6. За необхідності, на додаток до інформації, що вимагається в інших положеннях цього Регламенту, Комісія може надсилати компетентним органам кожної держави-члена будь-яку інформацію, що може дати їм змогу протидіяти шахрайству у сфері ПДВ, як тільки вона отримує таку інформацію.
7. Комісія може, за запитом держави-члена, надавати експертні висновки, технічну або логістичну допомогу або будь-яку іншу підтримку для досягнення цілей цього Регламенту.

ГЛАВА XIV

ВІДНОСИНИ З ТРЕТІМИ КРАЇНАМИ

Стаття 50

1. Якщо компетентний орган держави-члена отримує інформацію з третьої країни, такий орган може передати інформацію компетентним органам держав-членів, які можуть бути зацікавлені в такій інформації та, у будь-якому разі, усім, хто її запитав, якщо це дозволено угодами про допомогу з конкретною третьою країною.
2. Компетентні органи можуть передавати, згідно з їхніми національними положеннями щодо передачі персональних даних третім країнам, інформацію, отриману згідно із цим Регламентом, третій країні в разі дотримання зазначених нижче умов:
 - (a) компетентний орган держави-члена, з якої походить інформація, дав згоду на таку передачу; та
 - (b) відповідна третя країна зобов'язалася забезпечити співпрацю, необхідну для збору доказів про невідповідний характер операцій, які потенційно суперечать законодавству про ПДВ.

ГЛАВА XV

УМОВИ, ЯКІ РЕГУЛЮЮТЬ ОБМІН ІНФОРМАЦІЄЮ

Стаття 51

1. Інформація, яку повідомляють згідно із цим Регламентом, повинна, наскільки це можливо, надаватися за допомогою електронних засобів відповідно до умов, ухвалених згідно з процедурою, передбаченою у статті 58(2).

2. Якщо запит був не повністю поданий через електронну систему, зазначену в параграфі 1, запитаний орган повинен невідкладно підтвердити отримання запиту за допомогою електронних засобів, але в будь-якому разі не пізніше ніж протягом п'яти робочих днів після отримання.

Якщо орган отримав запит або інформацію, які не призначалися йому як отримувачу, він повинен невідкладно надіслати повідомлення за допомогою електронних засобів відправнику, але в будь-якому разі не пізніше ніж протягом п'яти робочих днів після отримання.

Стаття 52

Запити про надання допомоги, у тому числі запити про повідомлення, і документи, що додаються, можуть бути складені будь-якою мовою, погодженою між запитаним органом і органом, що запитує. Такі запити повинні супроводжуватися перекладом офіційною мовою або однією з офіційних мов держави-члена, у якій створений запитаний орган, тільки у спеціальних випадках, коли запитаний орган вказує причину вимоги щодо надання такого перекладу.

Стаття 53

Комісія та держави-члени повинні забезпечити готовність до експлуатації наявних або нових систем зв'язку та обміну інформацією, які необхідні для забезпечення обмінів інформацією, описаних у цьому Регламенті. Рішення про угоду про рівень обслуговування, що забезпечує технічну якість і обсяг послуг, які повинні бути надані Комісією та державами-членами для функціонування таких систем зв'язку та обміну інформацією, ухвалюють згідно з процедурою, передбаченою у статті 58(2). Комісія відповідає за будь-який розвиток мережі CCN/CSI, необхідний для забезпечення можливості обміну такою інформацією між державами-членами. Держави-члени відповідають за будь-який розвиток їхніх систем, необхідний для забезпечення можливості обміну такою інформацією з використанням мережі CCN/CSI.

Держави-члени відмовляються від усіх вимог про відшкодування витрат, понесених у ході застосування цього Регламенту, окрім, у відповідних випадках, тих, що стосуються винагороди експертів.

Стаття 54

1. Запитаний орган однієї держави-члена повинен надати органу, що запитує, іншої держави-члена інформацію, зазначену у статті 1, за умови, що:

- (a) кількість і характер запитів про надання інформації, поданих органом, що запитує, упродовж визначеного періоду, не створюють непропорційне адміністративне навантаження на такий запитаний орган;
- (b) орган, що запитує, вичерпав звичайні джерела інформації, які він міг використати за відповідних обставин для отримання запитаної інформації без ризику поставити під загрозу досягнення бажаної мети.

2. Цей Регламент не створює обов'язку забезпечення проведення розслідувань або надання інформації щодо певної справи, якщо закони або адміністративні практики держави-члена, що має надати інформацію, не дозволяють державі-члену проводити такі розслідування або збирати чи використовувати таку інформацію для власних цілей такої держави-члена.
3. Компетентний орган запитаної держави-члена може відмовитися надавати інформацію, якщо держава-член, що запитує, не здатна, з правових причин, надати подібну інформацію. Комісія повинна бути поінформована про підстави відмови запитаною державою-членом.
4. У наданні інформації може бути відмовлено, якщо це призведе до розкриття комерційної, промислової або професійної таємниці, комерційного процесу або інформації, розкриття якої суперечитиме публічному порядку.
5. Параграфи 2, 3 і 4 у жодному разі не повинні тлумачитися як такі, що дозволяють запитаному органу держави-члена відмовлятися надавати інформацію про оподатковувану особу, ідентифіковану для цілей ПДВ у державі-члені органу, що запитує, виключно тому що цією інформацією володіє банк, інша фінансова установа, номінальний утримувач або особа, що діє в якості агента або довіреної особи, або тому що вона стосується часток участі в юридичній особі.
6. Запитаний орган повинен повідомити орган, що запитує, про підстави для відхилення запиту про надання допомоги.
7. Може бути ухвалене мінімальне порогове значення для ініціювання запиту про надання допомоги згідно з процедурою, передбаченою у статті 58(2).

Стаття 55

1. Інформація, надана або зібрана в будь-якій формі згідно із цим Регламентом, у тому числі будь-яка інформація, до якої посадова особа отримала доступ за обставин, визначених у главах VII, VIII та X, а також у випадках, зазначених у параграфі 2 цієї статті, підпадає під дію обов'язку щодо збереження службової таємниці та захисту, який поширюється на подібну інформацію згідно з національним правом держави-члена, що її отримала, і відповідними положеннями, застосовними до органів Союзу. Таку інформацію необхідно використовувати тільки за обставин, передбачених у цьому Регламенті.

Така інформація може використовуватися для цілей встановлення бази оподаткування або стягнення чи адміністративного контролю податку для цілей встановлення бази оподаткування.

Така інформація також може використовуватися для обчислення інших зборів, податків і мит, які підпадають під дію статті 2 Директиви Ради 2008/55/ЄС від 26 березня 2008 року про взаємну допомогу у задоволенні претензій, що стосуються певних зборів, мит, податків та інших інструментів (²).

Крім того, вона може використовуватися у зв'язку із судовими провадженнями, які можуть передбачати стягнення і які ініційовані у зв'язку з порушеннями податкового права, без обмеження загальних правил і правових положень, що регулюють права відповідачів і свідків у таких провадженнях.

▼ M3 M5

2. Особи, належним чином акредитовані органом акредитації з питань безпеки при Комісії, можуть мати доступ до такої інформації тільки в обсязі, необхідному для обслуговування, підтримки та розвитку електронних систем, які впроваджені Комісією та використовуються державами-членами для імплементації цього Регламенту.

▼ B

3. Як відступ від параграфа 1, компетентний орган держави-члена, що надає інформацію, дозволяє її використання для інших цілей в державі-члені органу, що запитує, якщо згідно із законодавством держави-члена запитаного органу така інформація може використовуватися для подібних цілей.

4. Якщо орган, що запитує, вважає, що інформація, яку він отримав від запитаного органу, може бути корисною компетентному органу третьої держави-члена, він може передати її такому органу. Він

повинен заздалегідь повідомити про це запитаний орган. Запитаний орган може вимагати, щоб передача інформації третій особі здійснювалася за його попередньою згодою.

▼ M3 M5

5. Будь-яке зберігання, опрацювання або обмін інформацією, зазначеною в цьому Регламенті, підпадає під дію регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2016/679 (³) та (ЄС) № 45/2001 (⁴). Однак держави-члени повинні, для цілей правильного застосування цього Регламенту, обмежити обсяг обов'язків і прав, передбачених у статтях 12–15, 17, 21 та 22 Регламенту (ЄС) № 2016/679. Такі обмеження повинні охоплювати тільки те, що суворо необхідно для охорони інтересів, вказаних у пункті (є) статті 23(1) зазначеного Регламенту, зокрема, щоб:

- (a) надати компетентним органам держав-членів можливість належним чином виконувати свої завдання для цілей цього Регламенту; або
- (b) не перешкоджати службовому або судовому розслідуванню, аналізу, розслідуванням або процедурам для цілей цього Регламенту та гарантувати, що запобігання, розслідування та виявлення випадків ухилення від сплати податків і податкового шахрайства не буде поставлено під загрозу.

Опрацювання та зберігання інформації, зазначеної в цьому Регламенті, повинні здійснюватися тільки для цілей, зазначених у статті 1(1) цього Регламенту, і така інформація не підлягає подальшому опрацюванню у спосіб, що не відповідає таким цілям. Забороняється опрацювання персональних даних на підставі цього Регламенту для будь-яких інших, наприклад комерційних, цілей. Строки зберігання такої інформації обмежуються періодом, необхідним для досягнення зазначених цілей. Строки зберігання інформації, зазначеної у статті 17 цього Регламенту, визначаються на основі строків позовної давності, передбачених у законодавстві відповідної держави-члена, але вони не повинні перевищувати десять років.

▼ В

Стаття 56

Звіти, заяви та будь-які інші документи або їх засвідчені копії чи витяги з них, отримані персоналом запитаного органу та передані органу, що запитує, у рамках допомоги, передбаченої в цьому Регламенті, можуть використовуватися як докази компетентними органами держави-члена органу, що запитує, на тих самих підставах, що й подібні документи, надані будь-яким органом такої країни.

Стаття 57

1. Для цілей застосування цього Регламенту держави-члени повинні вжити всіх необхідних заходів, щоб:

- (a) забезпечити ефективну внутрішню координацію між компетентними органами;
- (b) встановити пряму співпрацю між органами, уповноваженими для цілей такої координації;
- (c) забезпечити безперервне функціонування механізмів обміну інформацією, передбачених у цьому Регламенті.

2. Комісія повинна якнайшвидше повідомляти кожній державі-члену будь-яку інформацію, яку вона отримує та може надати.

ГЛАВА XVI

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 58

1. Комісії допомагає Постійний комітет з адміністративної співпраці.

▼M3 M5

2. У разі покликання на цей параграф застосовується стаття 5 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 182/2011 (⁵).

▼B

Стаття 59

1. До 01 листопада 2013 року та кожні п'ять років потому Комісія повинна звітувати перед Європейським Парламентом і Радою про застосування цього Регламенту.
2. Держави-члени передають Комісії текст будь-яких положень національного права, які вони ухвалюють у сфері регулювання цього Регламенту.

Стаття 60

1. Цей Регламент не обмежує виконання будь-яких ширших обов'язків щодо взаємної допомоги, які виникають з інших правових актів, включно з двосторонніми або багатосторонніми угодами.
2. Якщо держави-члени укладають двосторонні угоди з питань, які охоплюються цим Регламентом, зокрема, відповідно до статті 11, крім випадків, коли такі угоди стосуються окремих справ, вони повинні невідкладно повідомити про це Комісію. Комісія, у свою чергу, повідомляє іншим державам-членам.

Стаття 61

Регламент (ЄС) № 1798/2003 скасовано з 01 січня 2012 року. Однак дія статті 2(1) зазначеного Регламенту продовжується до дати публікації Комісією переліку компетентних органів, зазначеного у статті 3 цього Регламенту.

Глава V, за винятком статті 27(4), зазначеного Регламенту застосовується до 31 грудня 2012 року.

Покликання на скасований Регламент необхідно тлумачити як покликання на цей Регламент.

Стаття 62

Цей Регламент набуває чинності на 20-й день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Він застосовується з 01 січня 2012 року.

Однак статті 33–37 застосовуються з 01 листопада 2010 року;

глава V, за винятком статей 22 і 23, застосовується з 01 січня 2013 року;

— статті 38–42 застосовуються з 01 січня 2012 року до 31 грудня 2014 року; та

— статті 43–47 застосовуються з 01 січня 2015 року.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню в усіх державах-членах.

▼M3 M5 —————

▼B

Скасований Регламент із подальшими змінами

Регламент Ради (ЄС) № 1798/2003	ОВ L 264, 15.10.2003, с. 1.
Регламент Ради (ЄС) № 885/2004	ОВ L 168, 01.05.2004, с. 1.
Регламент Ради (ЄС) № 1791/2006	ОВ L 363, 20.12.2006, с. 1.
Регламент Ради (ЄС) № 143/2008	ОВ L 44, 20.02.2008, с. 1.
Регламент Ради (ЄС) № 37/2009	ОВ L 14, 20.01.2009, с. 1.

ДОДАТОК III

КОРЕЛЯЦІЙНА ТАБЛИЦЯ

Регламент (ЄС) № 1798/2003	Цей Регламент
Перший і другий підпараграфи статті 1(1)	Перший і другий підпараграфи статті 1(1)
Третій підпараграф статті 1(1)	—
Четвертий підпараграф статті 1(1)	Стаття 1(4)
Стаття 1(2)	Стаття 1(3)
Стаття 2(1)(1)	Стаття 3
Стаття 2(1)(2)	Стаття 2(1)(a)
Стаття 2(1)(3)	Стаття 2(1)(b)
Стаття 2(1)(4)	Стаття 2(1)(c)
Стаття 2(1)(5)	Стаття 2(1)(d)
Стаття 2(1)(6)	Стаття 2(1)(e)
Стаття 2(1)(7)	Стаття 2(1)(f)
Стаття 2(1)(8)	Стаття 2(1)(g)
Стаття 2(1)(9)	Стаття 2(1)(h)
Стаття 2(1)(10)	Стаття 2(1)(i)
Стаття 2(1)(11)	Стаття 2(1)(j)
Стаття 2(1)(12)	Стаття 2(1)(k)
Стаття 2(1)(13)	Стаття 2(1)(l)
Стаття 2(1)(14)	—
Стаття 2(1)(15)	Стаття 2(1)(m)
Стаття 2(1)(16)	Стаття 2(1)(n)
Стаття 2(1)(17)	—

Стаття 2(1)(18)	Стаття2(1)(p)
Стаття 2(1)(19)	Стаття2(1)(q)
Стаття 2(2)	Стаття 2(2)
Стаття 3(1)	—
Стаття 3(2)	Стаття 4(1)
Стаття 3(3)	Стаття 4(2)
Стаття 3(4)	Стаття 4(3)
Стаття 3(5)	Стаття 4(4)
Стаття 3(6)	Стаття 5
Стаття 3(7)	Стаття 6
Стаття 4	—
Стаття 5(1)	Стаття 7(1)
Стаття 5(2)	Стаття 7(2)
Стаття 5(3)	До 31 грудня 2014 року: Стаття 7(3) З 01 січня 2015 року: Стаття 7(4)
Стаття 5(4)	Стаття 7(5)
Стаття 6	Стаття 8
Стаття 7	Стаття 9
Стаття 8	Стаття 10
Стаття 9	Стаття 11
Стаття 10	Стаття 12
Стаття 11	Стаття 28
Стаття 12	Стаття 29
Стаття 13	Стаття 30
Стаття 14	Стаття 25
Стаття 15	Стаття 26
Стаття 16	Стаття 27
Стаття 17, перший підпараграф	Стаття 13(1)
Стаття 17, другий підпараграф	Стаття 14(2)
Стаття 18	Перший підпараграф статті 14(1)
Стаття 19	—
Стаття 20	—
Стаття 21	Другий підпараграф статті 14(1)
Перший підпараграф статті 22(1)	Стаття 17(1)(a)
Другий підпараграф статті 22(1)	Стаття 18
Стаття 22(2)	Стаття 19

Перший параграф статті 23	Стаття 21(2)(а) та (b)
Другий параграф статті 23	Другий підпараграф статті 21(2)
Перший параграф статті 24, пункт (1)	Стаття 21(2)(с)
Перший параграф статті 24, пункт (2)	Стаття 21(2)(d)
Другий параграф статті 24	Другий підпараграф статті 21(2)
Стаття 25(1)	Стаття 20(1)
Стаття 25(2)	Стаття 20(2)
Стаття 25(3)	—
Стаття 26	Стаття 24, перший підпараграф
Стаття 27(1)	Стаття 17(1)(b)
Стаття 27(2)	Стаття 17(1)(b) та стаття 21(1)
Стаття 27(3)	Стаття 17(1)(b) та стаття 21(1)
Стаття 27(4)	Стаття 31
Стаття 27(5)	Стаття 24
Стаття 28	До 31 грудня 2014 року: Стаття 38 З 01 січня 2015 року: Стаття 43
Стаття 29	До 31 грудня 2014 року: Стаття 39 З 01 січня 2015 року: Стаття 44
Стаття 30	До 31 грудня 2014 року: Стаття 40 З 01 січня 2015 року: Стаття 45
Стаття 31	Стаття 17(1)(d)
Стаття 32	До 31 грудня 2014 року: Стаття 41 З 01 січня 2015 року: Стаття 46
Стаття 33	До 31 грудня 2014 року: Стаття 42 З 01 січня 2015 року: Стаття 47
Стаття 34	—
Стаття 34а	Стаття 48
Стаття 35	Стаття 49
Стаття 36	Стаття 50
Стаття 37	Стаття 51(1)
Стаття 38	Стаття 52
Стаття 39	Стаття 53
Стаття 40	Стаття 54
Стаття 41	Стаття 55
Стаття 42	Стаття 56
Стаття 43	Стаття 57
Стаття 44	Стаття 58

Стаття 45	Стаття 59
Стаття 46	Стаття 60
Стаття 47	Стаття 61
Стаття 48	Стаття 62

(¹) ОВ L 393, 30.12.2006, с. 1.

(²) ОВ L 150, 10.06.2008, с. 28.

(³) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/679 від 27 квітня 2016 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних і про вільний рух таких даних, та скасування Директиви 95/46/ЄС (Загальний регламент про захист даних) (ОВ L 119, 04.05.2016, с. 1).

(⁴) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 45/2001 від 18 грудня 2000 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних установами та органами Співтовариства і про вільний рух таких даних (ОВ L 8, 12.01.2001, с. 1).

(⁵) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 182/2011 від 16 лютого 2011 року про встановлення правил та загальних принципів стосовно механізмів контролю державами-членами здійснення Комісією виконавчих повноважень (ОВ L 55, 28.02.2011, с. 13).